

கிறிஸ்தவர்களாகிய நாம் இறைவனிடமிருந்து பெறும் சிறப்பான கொடையானது பாவத்திற்கான மன்னிப்பாகும். எமது பாவத்திற்கு இறைவனிடமிருந்து மன்னிப்புப் பெற்றுக் கொள்வதற்கு எமது பாவத்தை ஏற்றுக் கொள்ளுதல், மனம் வருந்துதல், மீண்டும் அப்பாவத்தைச் செய்வதில்லை என்று உறுதி எடுத்தல் ஆகிய செயற்பாடுகள் மிகவும் முக்கியமானதாகும். நாங்கள் எமது பாவங்கள் தொடர்பாக மனம் திரும்பி மீண்டும் வரும்வரை, எங்களை எதிர்பார்த்து நிற்கும் அன்பான இயேசுவினால் கூறப்பட்ட இக்கதையைக் கேட்போம்.

வாசிப்போம்
லூக் 15: 11-32

கதை கூறுபவர்: இறைஅரசு நற்பிரஜைகளை உருவாக்கும் சூழலாகும். கடவுளின் அன்பும், மன்னிப்பும் நிறைந்து காணப்படும். இடம் அது.

கடவுளை விட்டு விலகியோர், தவறுகள் செய்திருந்தாலும் கடவுளின் அன்பினால் மன்னிக்கப்பட்டு, மீண்டும் கடவுளிடம் கொண்டுவரப்படுவார்கள்.

சிறுவர்களின் வருகையையும் எதிர்பார்த்து இருக்கும் அவரின் அன்பு எல்லையற்றது. தன்னிடம் வரும் பிள்ளைகளை ஏற்றுக்கொண்டு மன்னிக்கும் இறை வனாவார்.

மன்னிப்பின் தன்மையைக் கூறுவதற்கு, இயேசு கூறிய கதையைக் காதுள்ளோர் கேட்பார். மன்னிப்பின்

சக்தியை நன்றே விளங்கிக் கொள்வர். தந்தையும் இரு மகன்களும் ஓர் ஊரில் வசித்தார்கள் அவர்களின் வாழ்க்கைக் கதையை கூறுகின்றேன், கேளுங்கள்.

இளையமகன் : தந்தையே! உங்களிடமுள்ள ஆஸ்தியில் எனக்குரிய பங்கை எனக்கு பிரித்துக் கொடுங்கள்.

கதை கூறுபவர் : எல்லையற்ற அன்பு காட்டியவர் மகனுடைய சொல்லைக் கேட்டு, அவனுடைய பங்கை எழுதிக் கொடுத்தார். சிறிது நாளைக்குப்பின், இந்த மகன் தனக்குரிய சொத்தைப் பெற்றுக் கொண்டு தூர தேசத்திற்குப் போனார்.

இளையமகன் : நண்பர்களே, கிடைக்கும் சுதந்திரத்தை சந்தோஷமாகக் கழிப்போம். பணத்தால் வரக்கூடிய சந்தோஷத்தை ஒன்று சேர்ந்து கழிப்போம். எமது விருப்பப்படி கொண்டாடுவோம்.

கதை கூறுபவர் : தந்தை கண்ணீருடன் நாட்களைக் கழித்தார். எல்லாச் சொத்தும் முடிந்தபின் தூரதேசம் சென்றவன் வாழ்வில் குறைவு ஏற்படத் தொடங்குகின்றது. எதிர்பாராத விதமாக பட்டினியால் வாடினான். எனவே தொழில் ஒன்றை தேடிச் சென்றான்.

இளையமகன் : “பெரியவர்களே! எனக்கு இரக்கம் காட்டுங்கள், எனக்கு ஓர் தொழில் தாருங்கள்” என்றான்.

பண்ணையாளர் : “மிருகப் பண்ணையில் உதவி செய்ய முடியுமானால் உன்னை அனுப்புகிறேன்.

கதை கூறுபவர் : மிருகங்களைப் பார்த்துக்கொண்டு தனது காலத்தை கழித்தார். ஆனால் அவருடைய வாழ்க்கையில் பசியோ நீங்க வில்லை. மிருகங்களின் உணவை உட்கொண்டு வாழும் நிலை ஏற்பட்டது. பணம்

இருந்த போது அவனோடு இருந்தவர்கள் அவனை இப்போது கைவிட்டனர்.

இளையமகன் : எனது தந்தையின் வேலைகாரர்களுக்குத் தேவைக்கு அதிகமாக உணவு உண்டு. என் தகப்பனிடம் சென்றால் எனக்கும் உணவு கிடைக்கும். “நான் உங்கள் மகன் என்று கூற அருகதை அற்றவன். என்னை ஒரு வேலைக் காரனாக ஏற்றுக் கொள்ளுங்கள்,” என்று கூறுவேன்.

கதை கூறுபவர்: சரியான புத்தி வந்தவுடன் நடந்தவைகளை நினைத்து மனதில் கவலைப்பட்டு, இளைய மகன் தந்தையின் வீட்டுக்குப் போனான். தகப்பனின் மனம் அன்பாலும், கருணையாலும் நிரம்பியது. மகனின் கழுத்தைக் கட்டித்தழுவி உச்சி முகர்ந்தார் தந்தை.

இளையமகன் : “உங்களுக்கும் இறைவனுக்கும் எதிராகப் பாவம் செய்தேன். மகன் என்று கூறத் தகுதியற்றவனானேன். என்னை ஓர் வேலைக்காரனாக ஏற்றுக்கொள்ளுங்கள்.”

கதை கூறுபவர்: மனந்திரும்பி மீண்டும் வந்த மகனை தந்தை மன்னித்து ஏற்றுக்கொண்டார்; மன்னிப்பின் மூலம் பொங்கி வந்த அன்பினால் மகன் என்றும் அரவணைத்தார்.

தந்தை : “வேலைக்காரரே, உடனே வாருங்கள், நல்ல உடையை அணிவியுங்கள், அழகான மோதிரம் அணியுங்கள், ஓர் விருந்திற்கு ஆயத்தமாகுங்கள். உண்டு குடித்து, சந்தோஷப்பட்டு இருங்கள். மரித்து, உயிர்த்து வந்துள்ளான். காணாமல் போன மகன் கண்டு பிடிக்கப் பட்டுள்ளான்”

கதை கூறுபவர்: மீண்டும் வந்த தன் மகனை சிறப்பாக வரவேற்க விலை உயர்ந்த உடையை உடுத்துகிறார். அவன் சேவகன் அல்ல, தனது மகன் என விளக்கினார்.

நல்ல செருப்பு ஜோடியைக் கொடுத்து, பாதங்களை அலங்கரித்தார். விரலில் ஒரு மோதிரத்தைப் போட்டு, மகன் என்ற இடத்தைக் கொடுகின்றார். இதன்மூலம் அதிகாரமும் செல்வாக்கும் மகனுக்கு மீண்டும் கிடைத்தது. குடும்பத்தில் மூத்த மகன் பண்ணைக்குப் போயிருந்தார். மீண்டும் வீடு வருகிறார். சங்கீதச் சத்தம் கேட்டது அவர் அவசரமாக வீட்டை நெருங்கும்போது, “இது என்னவென்று விளங்கவில்லை” அருகிலிருந்த வேலைக்காரனிடம் “இது என்ன சத்தம்” என வினவினான்.

மூத்த மகன் : “நான் காலையில் பண்ணைக்குப் போகும் போது இவ்வாறு ஒன்றும் இருக்கவில்லை. இப்போது என்ன நடந்தது”

வேலைக்காரன்: உமது சகோதரன் வந்துள்ளார். நீங்களும் சந்தோஷப்பட வேண்டும். உங்கள் தந்தை இப்போது சந்தோஷத்துடன் இருக்கிறார்.

கதைகூறுபவர் : இதைக் கேட்ட மகன் கோபமடைந்தார். வீட்டின் உள்ளே கூடச் செல்லாமல், தந்தையுடன் சந்தோஷத்தில் கலந்து கொள்ள மறுத்தான். வீட்டினுள் வராத மூத்த மகனுடைய சத்தத்தைக் கேட்டு தந்தை வெளியே வந்து, அவனை உள்ளே வருமாறு கூறினார். தந்தையின் வேண்டுகோளுக்கு அவர் இணங்காமல் சகோதரனுக்கு மன்னிப்பு கொடுக்க மறுத்தார். எத்தனையோ வருடம் தந்தையுடன் வாழ்ந்தாலும், மூத்தமகன் தகப்பனின் அன்பை முழுமையாக விளங்கிக் கொள்ளவில்லை

மூத்த மகன் : “எத்தனையோ வருடகாலம் நான் உங்களுக்கு சேவை செய்தேன். உங்களின் கட்டளைகளை ஒரு போதும் மீறவில்லை. அப்படியிருந்த போதும்

நண்பர்களுடன் மகிழ்ந்திருக்க நீங்கள் இடம் தரவில்லை. ஓர் ஆட்டுக்குட்டியைக் கூட எனக்கு தரவில்லை உங்கள் சொத்தை அழித்த மகன் வந்ததும், நீங்கள் விருந்து போட்டிருக்கிறீர்கள்!”

தந்தை : “மகனே நீ எப்போதும் என்னுடையவன் என்னிட முள்ளவை அனைத்தும் உனக்குத்தான். அவன் மரித்து உயிர்த்திருக்கிறான். நாம் எல்லோரும் சந்தோஷப் படுவோம்.”

கதை கூறுபவர்: இளைய மகனுக்கு மன்னிப்பளித்த தந்தையைப் போல், பிழைசெய்த எங்களுக்கும் எப்போதும் மன்னிப்பு வழங்க கடவுள் ஆவலாய் இருக்கிறார். செய்த தவறுக்கு மனம் வருந்துவது இறைவனுடைய பிள்ளைகளின் சிறப்பியல்பாகும். மீண்டும் அப் பிழையைச் செய்வதில்லையெனத் தீர்மானிக்கவும் வேண்டும். மன்னிப்புமூலம் மாற்றம் அனுபவிக்க, மன்னிப்பின் வாழ்க்கையை வேண்டி இறைவனிடம் செல்வோம். இறைவனின் எல்லையற்ற மன்னிப்பைத் தேடி எல்லோரும் வருகிறார்கள். மன்னிப்பைவழங்கி பாவத்திலிருந்து மீட்பதற்கு அவர் காத்திருக்கிறார். எதுவித நிபந்தனையுமின்றி இறைவனுடைய மன்னிப்பைப் பெற இறை தந்தையிடம் செல்வோம். பிழைக்காக மனம் வருந்தி, நாம் இன்று அந்த மன்னிப்பின் வாழ்வைப் பெற்று, ஏனையவரின் பிழைக்கும் மன்னிப்பு வேண்டி, இறைவனிடம் சென்று புதிய பாதையில் செல்வோம்.

மனவசனம்

லூக்: 23:34

அப்போது இயேசு, “தந்தையே இவர்களை மன்னியும். ஏனெனில் தாங்கள் செய்வது என்னவென்று இவர்களுக்குத் தெரியவில்லை” என்று சொன்னார்.

செயற்பாடு

1. மன்னிப்பு சம்பந்தமாக இயேசு கற்பித்த இறை வேண்டலில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளதை கண்டறிந்து எழுதுக.
2. மன்னிப்புடன் தொடர்புடைய கிறிஸ்தவ குணாதிசயங்களைப் பட்டியல்படுத்துக.